DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2008. május 22. [1]

I – Bevezetés

1. A művészek gyakran használnak álneveket, ily módon a közönség nehezen tudja követni, hogy kedvenc sztárjai a mozi, a színház, a festészet vagy a zene világában mikor használják a valódi nevüket, vagy mikor bújnak művésznevek mögé. Csupán kevés sztárnak adatik meg, hogy a kitalált és a valós személye hasonló ismertséget érjen el (hirtelenjében csak Marilyn Monroe/Norma Jean Backer neve jut eszembe).

2. Így valószínű, hogy a jelen ügy hátterében álló énekes-dalszerző a saját neve alatt – amely nem más, mint Shabtai Zisel ben Abraham, mivel egy odesszai családból származik [2] – csak szűkebb körben szerezhetett volna hírnevet. Megkockáztatom, hogy még a nevének egy európai nyelvre történő fordítása (Robert Allen Zimmerman) sem segítette volna nagyobb sikerhez. A művészneve ezzel szemben a zeneszeretők körében már generációk óta jól ismert: Bob Dylan [3].

3. Phil Collinshoz [4] és Cliff Richardhoz [5] hasonlóan ezen énekes művei, aki a walesi költő, Dylan Thomas (1914–1953) [6] nagy csodálója, kinek keresztnevét családnévként vette fel, igen nyereséges hangfelvételek kedvelt tárgyát képezik, amelyeket éppen ezért válogatás nélkül többszöröznek.

1 – Eredeti nyelv: spanyol.

2 – Ezen életrajzi adatok megtalálhatók: Satué, F. J., *¡Más madera! Una historia del Rock*, Éd. Belacqva, Barcelona, 2004., 397. és azt követő oldalak.

3 – Úgy tűnik, hogy az utóbbi időben a „Theme time radio hour” című heti rádióműsora az XM Satellite Radión széles hallgatóközönségnek örvend (lásd El País, 2008. március 25., 48. o.). Ezen túl életét is megörökítette az *I'm Not There* című film (2007), amely T. Haynes rendező hódolata a zenész előtt.

4 – A „Genesis” nevű pop/rock csapat ütőse és énekese, majd szólóénekes, akinek ügyében a C-92/92. és C-326/92. sz., Phil Collins és társai egyesített ügyekben 1993. október 20-án hozott ítélet (EBHT 1993., I-5145. o.) született.

5 – Valódi neve Harry Rodger Webb, a „Shadows” korábbi vezetője (http://www.cliffrichard.org).

6 – Nem tudjuk, hogy a csodálata a költészetre korlátozódott-e, vagy a költő életmódjára is kiterjedt, aki önmagát „a világ legnagyobb iszákosa” névvel illette, és legalábbis a fiatal éveiben javíthatatlan bohém volt, amint az „Az író arcképe kölyökkutya korából” című művéből (angol címe: *Portrait of the artist as a young dog*) kiderül, ahol azt írja: „az ifjú Mr. Thomas pillanatnyilag nem volt alkalmazásban, de azt mindenki természetesnek tartotta, hogy hamarosan Londonba utazik, és Chelsea-ben karriert csinál mint szabadúszó újságíró; egy vasa sem volt, de valami ködös elképzelést táplált arról, hogy majd nőkből fog élni” [fordította Gergely Ágnes, 2008., Európa Könyvkiadó, 99. o.].

4. A Bundesgerichtshof (Németország) három kérdést terjesztett a Bíróság elé előzetes döntéshozatal végett ezen valóságos rockbálványnak a hatvanas évek elején megalkotott műveit tartalmazó hanghordozókkal kapcsolatban, amelyek tekintetében az ezeket Németországban megillető védelemmel kapcsolatban állást kell foglalnia. A Bundesgerichtshof lényegében kételkedik abban, hogy ezek a hanghordozók a közösségi jog értelmében védelemben részesülhetnek, mivel a nemzeti jog fényében ilyen védelem kizárt.

5. E kérdés gazdasági jelentősége nem elhanyagolható, mivel ennek kimenetelétől függ, hogy a szerzői jogokról és szomszédos jogokról szóló német törvény 1966. évi hatálybalépését megelőzően született számos mű közkincs marad-e, és szabadon felhasználható, vagy pedig akként kell tekinteni ezeket, mint amelyek e jogok által védelemben részesülnek, és ily módon e jogok jogosultjainak akaratától függően használhatók fel.

II – Jogi háttér

A – *A közösségi jog*

6. A tagállamok jogrendjeinek a szellemi tulajdon terén való közelítése alapvetően a 93/98/EGK irányelv [7] útján valósult meg, amelyet a későbbiekben módosítottak [8], illetve amelyet a korábbi irányelveket kodifikáló 2006/116/EK irányelv [9] hatályon kívül helyezett.

7. „A szomszédos jogok védelmi ideje" cím alatt a 2006/116 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése ekként rendelkezik:

„A hangfelvétel-előállítók jogai az első rögzítéstől számított 50 év elteltével megszűnnek. […].

Amennyiben azonban a hangfelvétel-előállítók jogai a 93/98/EGK irányelvnek az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001/29/EK irányelvvel történő módosítást megelőző szövege szerinti 3. cikkének (2) bekezdése értelmében 2002. december 22-én már nem részesültek védelemben, ez a bekezdés nem jár azzal a hatással, hogy e jogok újra védelemben részesüljenek."

7 – A szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejének összehangolásáról szóló, 1993. október 29-i tanácsi irányelv (HL L 290., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 141. o.).

8 – Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. kötet, 1. fejezet, 230. o.).

9 – A szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló, 2006. december 12-i 2006/116/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 372., 12. o.).

8. A 2006/116 irányelvnek a „Védelem harmadik országok vonatkozásában” címet viselő 7. cikke az (1) és (2) bekezdésében a fentieket a következőkkel egészíti ki:

„(1) Azon művek esetében, amelyeknek a Berni Egyezmény[10] értelmében vett származási országa harmadik ország, és amelyeknek szerzője nem közösségi állampolgár, a tagállamban biztosított védelmi idő legkésőbb a származási ország védelmi idejének megszűnésekor megszűnik, anélkül hogy ez az idő az 1. cikkben meghatározott időt meghaladná.

(2) A 3. cikkben foglalt védelmi időt olyan jogosultakra is alkalmazni kell, akik nem a Közösség valamely tagállamának állampolgárai, feltéve, hogy a tagállamok számukra védelmet biztosítanak. A tagállamokban biztosított védelem azonban – a tagállamok nemzetközi kötelezettségeinek sérelme nélkül – legkésőbb a jogosult állampolgársága szerinti országban biztosított védelem megszűnésének napján megszűnik, és ez az idő nem haladhatja meg a 3. cikkben meghatározott védelmi időt.”

10 – Az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló Berni Egyezmény (Párizsban, az 1971. július 24-én felülvizsgált szöveg), amelyet 1979. szeptember 28-án módosítottak (megtalálható a http://www.wipo.int/treaties/fr/ip/berne/index.html oldalon).

9. A 2006/116 irányelv „Időbeli hatály” cím alatti 10. cikkének (1)–(3) bekezdése így szól:

„(1) Ha valamely, az ezen irányelvben foglalt védelmi időnél hosszabb védelmi idő egy tagállamban 1995. július 1-jén már megkezdődött, az az érintett tagállamban ennek az irányelvnek a hatására nem rövidül le.

(2) Az ezen irányelvben foglalt védelmi időket minden olyan műre vagy teljesítményre alkalmazni kell, amely legalább egy tagállam védelemben részesült az (1) bekezdésben meghatározott időpontban a szerzői jogra vagy a szomszédos jogokra vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek megfelelően, vagy amely ezen időpontban megfelel [a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelvben] [HL L 346., 61. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 120. o.] foglalt védelmi feltételeknek.

(3) Ez az irányelv nem érinti az (1) bekezdésében foglalt időpontot megelőzően végzett felhasználási cselekményeket. A tagállamok elfogadják azokat a rendelkezéseket, amelyek különösen a harmadik személyek által szerzett jogok védelme érdekében szükségesek.”

B – *A nemzetközi jog*

10. A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) három nemzetközi egyezményt fogadott el, amelyek különösen a hangfelvétel-előállítók jogainak védelmét szolgálják: a Római Egyezményt [11], a „hangfelvétel-egyezmény"-t [12] és a „WPPT"-t [13]. Ez utóbbi egyezményt a Közösség a 2000/278/EK határozattal [14] a hatásköre alá tartozó területekre nézve elfogadta.

11. A hangfelvétel-előállítók jogainak időtartamát illetően a Római Egyezmény [15] és a hangfelvétel-egyezmény [16] legalább húszéves időszakot határoz meg, míg a WPPT [17] ezt legalább ötven évre emelte, amelyből a védelmi idő meghosszabbításának tendenciájára lehet következtetni.

11 – Az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók és a műsorsugárzó szervezetek védelméről szóló 1961. október 26-i Római Egyezmény.

12 – A hangfelvételek előállítóinak védelmére, hangfelvételeik engedély nélküli sokszorosítása ellen 1971. október 29-én létrejött egyezmény.

13 – Az előadásokról és a hangfelvételekről szóló, Genfben, 1996. december 20-án elfogadott WIPO-szerződés. Mindezen jogi aktusok megtalálhatók a http://www.wipo.int/treaties oldalon.

14 – A WIPO Szerzői Jogi Szerződésének, valamint a WIPO Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződésének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról szóló, 2000. március 16-i tanácsi határozat (HL L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.).

15 – Lásd a 14. cikk első bekezdésének a) pontját.

16 – 4. cikk.

17 – 17. cikk, (2) bekezdés.

12. Ugyanakkor, a szellemi tulajdonjogoknak a nemzetközi kereskedelemre kifejtett esetleges hatásuk miatt való részleges harmonizációja érdekében a TRIPs Megállapodás [18] a szellemi tulajdon különböző típusaira vonatkozóan egy sor rendelkezést tartalmaz. A következőkben azokat a rendelkezéseket sorolom fel, amelyek a hangfelvételekre vonatkoznak, vagy a Bíróság elé terjesztett kérdések megválaszolásában segítségül lehetnek.

13. Így az általános rendelkezések között a TRIPs Megállapodásnak a nemzeti elbánás elvét rögzítő 3. cikke különösen említést érdemel:

„(1) Mindegyik tag a többi tag állampolgárai számára a saját állampolgárainak nyújtottnál nem kevésbé előnyös elbánást köteles nyújtani a szellemi tulajdon oltalmával kapcsolatban, azoktól a kivételektől függően, amelyekről a Párizsi Egyezmény (1967), a Berni Egyezmény (1971), a Római Egyezmény és az integrált áramkörök szellemi tulajdonáról szóló egyezmény rendelkezik.

18 – A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, Marrakeshben aláírt – a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal jóváhagyott – egyezmény (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; a TRIPs Megállapodás a 305. oldalon található) 1. C. mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (a továbbiakban: TRIPs Megállapodás).

Az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók és a műsorszóró szervezetek tekintetében ez a kötelezettség csakis a jelen megállapodásban rögzített jogok vonatkozásában érvényes. […]

[…]”

14. Ezzel szemben a TRIPs Megállapodás 4. cikke a legnagyobb kedvezményes elbánás elvét erősíti meg, amennyiben a tagok bármelyike által bármely más ország állampolgárának biztosított előnyt, kedvezményt, kiváltságot vagy mentességet azonnal és feltétel nélkül meg kell adni valamennyi többi tag állampolgárainak. A szóban forgó cikk egyébként felsorol néhány kivételt ezen kötelezettség alól, amelyek vizsgálatától a jelen jogvita keretében el lehet tekinteni.

15. A TRIPs Megállapodás 9. cikkének (1) bekezdése pedig a Berni Egyezményre utal, előírva a tagok számára, hogy az annak 1–21. cikkében foglaltakat betartsák.

16. A hangfelvételgyártók jogait illetően a TRIPs Megállapodás 14. cikke így rendelkezik:

„(1) A hangfelvételen rögzített előadásuk tekintetében az előadóművészek jogosultak megtiltani a hozzájárulásuk nélküli következő cselekményeket: rögzítetlen előadásuk rögzítését és az ilyen rögzítés sokszorosítását. […]

(2) A hangfelvételgyártókat megilleti a hangfelvételeik közvetlen vagy közvetett sokszorosítása engedélyezésének vagy megtiltásának joga.

[…]

(5) Az előadóművészeket és a hangfelvételgyártókat a jelen Megállapodás alapján megillető védelem időtartama legalább ötven év, amelyet annak a naptári évnek a végétől kell számítani, amelyben az előadás vagy a rögzítés történt. […]

[…]”

C – *A nemzeti szabályozás*

17. Németországban a szellemi tulajdont a szerzői jogról és szomszédos jogokról szóló, 1965. szeptember 9-i törvény (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte; BGBI 1965., 1273. o.; a továbbiakban: UrhG) [19] szabályozza. Ezen törvény 137f. §-a a belső jogot a 93/98 irányelvnek megfeleltető átmeneti rendelkezés szerepét tölti be. Ezen cikk (2) és (3) bekezdése előírja:

„(2) E törvény – 1995. július 1-jén módosított – rendelkezései olyan művekre is alkalmazandók, amelyek e törvény szerinti védelme ugyan 1995. július 1-jét megelőzően lejárt, de az Európai Unió valamely más tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásban részes államnak a törvénye szerint ezen időpontban még fennállt. Az első mondatban foglaltak megfelelően irányadók […] a hangfelvétel-előállítókat (85. §) […] megillető szomszédos jogokra is.

(3) Ha a (2) bekezdés alapján valamely mű védelme e törvény hatályának körében ismét feléled, a feléledt jogok a szerzőt illetik meg. Valamely 1995. július 1-jét megelőzően megkezdett felhasználási cselekmény mindazonáltal csak a meghatározott keretek között folytatható. Az 1995. július 1-jét követő felhasználás után megfelelő díjazás fizetendő. Az első, második és harmadik mondatban foglaltak megfelelően irányadók a szomszédos jogokra is.”

19 – A törvénynek a legutóbb a szerzői jogi törvényt módosító 2006. november 10-i ötödik törvény (Fünften Gesetzes zur Änderung des Urheberrechtsgesetzes; BGBI 2006 I., 2587. o.) által módosított változata.

III – Az alapeljárás tényállása

18. A Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH (a továbbiakban: Falcon) vállalkozás, az alapeljárás alperese és a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél, két, Bob Dylan előadásainak felvételét tartalmazó kompakt lemez hanghordozót (a továbbiakban: CD) forgalmaz. Az egyik CD címe *Bob Dylan – Blowin' in the Wind*, a másiké *Bob Dylan – Gates of Eden*.

19. E CD-k a Bob Dylan – Bringing It All Back Home, The Times They Are A-Changin' és Highway 61 Revisited albumokon megjelent zeneszámokat tartalmazzák.

20. A Sony Music Entertainment (Germany) GmbH (a továbbiakban: Sony), az alapeljárás felperese és a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél, a jól ismert, azonos nevű japán nemzetközi csoport német leányvállalata. Azt állítja, hogy e két CD-n található zeneszámokat 1966. január 1-jét megelőzően,

1964-ben és 1965-ben jelentették meg az Egyesült Államokban.

21. A Sony továbbá arra hivatkozik, hogy egy amerikai vállalat Németország tekintetében is megszerezte a Bob Dylan albumokra vonatkozóan az eredeti hangfelvételekhez fűződő jogokat, és e jogokat rá ruházták át. Következésképpen az alperes a szellemi tulajdonhoz fűződő jogait sérti, amikor többszörözi és terjeszti ezeket a CD-ket.

22. Ennek következtében a Sony a Falcon eltiltását kéri a *Bob Dylan – Blowin in the Wind* és a *Bob Dylan – Gates of Eden* CD-k többszörözésétől, valamint közvetlen vagy harmadik személyek általi forgalmazásától. Kéri továbbá az alperes adatszolgáltatásra való kötelezését és az okozott kár megtérítésére vonatkozó kötelezettségének megállapítását.

23. A Falcon ugyanakkor azt állítja, hogy a német jogrend alapján az 1966. január 1-je előtt rögzített Bob Dylan albumok tekintetében a lemezkiadót semmiféle jogosultság nem illeti meg.

24. Első fokon a Landgericht Rostock nem adott helyt a Sony érveinek, és a keresetet elutasította.

25. Az Oberlandesgericht Rostock előtt kezdeményezett eljárásban a fellebbező elállt az eltiltásra irányuló kérelmétől, az alperes adatszolgáltatási és kártérítési kötelezettségének megállapítására irányuló kérelmét azonban fenntartotta.

26. Az Oberlandesgericht Rostock a Sony fellebbezési kérelmét elutasította arra hivatkozva, hogy a Németországban és az Egyesült Államokban hatályos Genfi Egyezmény értelmében a hangfelvétel-előállítókat az UrhG 85. §-a szerinti védelem csak az 1966. január 1-jét követően létrehozott teljesítményeik vonatkozásában illeti meg. Az Oberlandesgericht Rostock továbbá úgy értékelte, hogy az ezen időpontot megelőzően előállított hangfelvételek a 93/98 irányelvet átültető átmeneti rendelkezéseket tartalmazó UrhG 137f. §-a alapján sem részesülnek védelemben. Ezen utóbbi cikk (2) bekezdése nem alkalmazható az 1966. január 1-jét megelőzően rögzített hangfelvételekre, mivel ezek még nem részesültek Németországban védelemben.

IV – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések és a Bíróság előtti eljárás

27. A Sonynak a fellebbezési ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmét

illetően a Bundesgerichtshof úgy értékeli, hogy az eljárás kimenetele a 2006/116 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének értelmezésétől függ. A kérdést előterjesztő bíróság az általa előzetes döntéshozatal végett előterjesztett kérdések jelentőségét a következőkre alapítja.

28. Egyrészt a Bundesgerichtshof elutasítja azt az álláspontot, miszerint a Genfi Egyezmény visszaható hatálya túlterjeszkedik a nemzeti jogszabály által biztosított védelem idején, amely az UrhG 129. § (1) bekezdése alapján – a hangfelvétel-előállítók UrhG 85. §-a szerinti jogai tekintetében – a visszaható hatályt az UrhG hatálybalépésének időpontjára, azaz 1966. január 1-jére korlátozza.

29. Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság azt sem gondolja, hogy a jogvita tárgyát képező hangfelvételek németországi védelme az UrhG 137f. § (2) bekezdésének közvetlen alkalmazásából következne, amely rendelkezést [20] a nemzeti jognak a 93/98 irányelvnek való megfeleltetése érdekében illesztették be. Következésképpen ezt a cikket a szóban forgó irányelv 10. cikkének (2) bekezdése fényében kell értelmezni. Az UrhG 137f. §. (2) bekezdésének tartalmára tekintettel, amely értelmében a védelem akkor éled csak fel újra, ha az 1995. július 1-jét megelőzően „lejárt", a kérdést előterjesztő bíróság ugyanis osztja az Oberlandesgericht Rostock azon álláspontját, miszerint valamely harmadik állam állampolgárságával rendelkező lemezkiadók által 1966. január 1-jét megelőzően rögzített hangfelvételek soha nem élveztek védelmet Németországban.

30. Tekintettel arra, hogy a Bundesgerichtshof elfogadja a Sony azon állítását, miszerint Nagy-Britannia nemzeti joga alapján az 1966. január 1-jét megelőzően rögzített hangfelvételek is védelemben részesülnek, és hogy e védelmet az amerikai hangfelvétel-előállítók Egyesült Államokban megjelentetett hangfelvételeire is kiterjesztették, kétségek merülnek fel a 2006/116 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének értelmezését illetően.

31. Ezen körülmények között a Bundesgerichtshof úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek fennállása esetén alkalmazni kell-e a 2006/116 irányelv által előírt védelmi időt akkor is, ha a védelem igénylésének helye szerinti tagállamban az érintett teljesítmény védelemben még nem részesült?

20 – A szerzői jogi törvényt módosító, 1995. június 23-i harmadik törvény (Drittes Gesetzes zur Änderung des Urheberrechtsgesetzes; BGB1. 1995 I., 842. o.) 1. cikkének 26. pontja által.

2) Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

a) A 2006/116 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerinti nemzeti rendelkezésnek minősülnek-e a tagállamok olyan jogosultak védelmére vonatkozó rendelkezései is, akik nem valamely közösségi tagállam állampolgárai?

b) A 2006/116 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése értelmében olyan teljesítményekre is irányadó-e az irányelvben előírt védelmi idő, amelyek bár 1995. július 1-jén megfeleltek a 92/100 irányelvben foglalt védelmi feltételeknek, jogosultjaik azonban nem valamely közösségi tagállam állampolgárai?"

32. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatot 2007. május 16-án nyújtották be a Bíróság Hivatalához, az alapeljárás felei és az Európai Közösségek Bizottsága az eljárás írásbeli szakaszában írásbeli észrevételeket nyújtott be.

33. A Sony, a Falcon, valamint a Bizottság képviselői részt vettek a 2008. április 15-i tárgyaláson, hogy szóbeli észrevételeiket előadják.

V – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elemzése

A – *A védelem visszaható hatálya (első kérdés)*

34. Első kérdésével a Bundesgerichtshof arra keresi a választ, hogy a 2006/116 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése értelmében előírt védelmi időt olyan teljesítmények tekintetében is alkalmazni kell-e, amelyek a védelem igénylésének helye szerinti tagállamban még nem részesültek védelemben. Ez a német törvénynek a hatálybalépését megelőző időpontra való visszaható hatályú alkalmazását feltételezné.

35. A kérdés indokolt, mivel a hanghordozók Németországban az UrhG 1965. szeptember 9-én történt kihirdetése előtt nem részesültek *ex lege* jogi védelemben. Ugyanakkor, amint azt az alapeljárás tényállásának összefoglalása során kifejtettem, a vitatott hangfelvételeket 1964-ben és 1965-ben, azaz ezen időpontot megelőzően állították elő.

36. A jogok védelmének visszaható hatályú kiterjesztése azonban a szellemi tulajdon nemzetközi jogának bizonyos alapvető előfeltételeit sértené. Így a Berni Egyezmény 18. cikkének (2) bekezdése nem teszi lehetővé, hogy az egyik országban létrejött mű, amely az Unió [21] azon másik államában, amelyben a védelmet igénylik, szabaddá vált, ismét a szellemi tulajdonjoghoz fűződő védelem alá essen, és az Egyezmény rendelkezései vonatkozzanak rá, mégpedig alapvetően a szabad felhasználás időszakában [22] a harmadik személyek által megszerzett jogok alapján.

37. A hangfelvétel-előállítók jogai terén a visszaható hatály tilalma főszabály szerint ugyancsak alapelvvé vált minden jelentős nemzetközi szerződésben, azaz a Római Egyezményben [23], a hangfelvétel-egyezményben [24] és a WPPT-ben [25].

38. A közösségi keret vonatkozásában azonban a Bíróság a 93/98 irányelv 10. cikkének vizsgálatát követően megerősítette azt az álláspontot, amely egyrészt kimondja a szóban forgó irányelv végrehajtását megelőzően alkalmazandó jogszabályok értelmében megszűnt szerzői és szomszédos jogok esetleges feléledését, nem érintve az ezen jogszabályok értelmében végzett felhasználási cselekményeket, másrészt pedig a tagállamokra rója az ezen felhasználási cselekmények alapján a harmadik személyek által megszerzett jogok védelmét szolgáló intézkedések elfogadásának kötelezettségét. [26]

39. A Bíróság úgy jutott erre a következtetésre, hogy ezt a cikket egy integrációs célkitűzés szemszögéből értelmezte, megállapítva, hogy ez a közösségi jogalkotó kifejezett szándékából következik. Míg ugyanis az irányelvnek a Bizottság által kidolgozott eredeti javaslata azt mondta ki, hogy ezek a rendelkezések „azon jogokra [alkalmazandók], amelyek 1994. december 31-ével nem szűntek meg", az Európai Parlament ezt a javaslatot módosította, újraszövegezve azt úgy, ahogyan az a végső változatban is megjelenik. [27] A Bíróság hozzáfűzte, hogy ez a megoldás arra irányult, hogy a szerzői és szomszédos jogok védelmi idejére vonatkozó nemzeti rendelkezések harmonizációjának célkitűzése a lehető leggyorsabban elérhető legyen, elkerülve azonban, hogy valamely tagállamokban megszűnt jogok más tagállamokban továbbra is védelemben részesüljenek. [28]

40. A nemzeti jogrendek gyors összehangolására irányuló szándék az úgynevezett „Patricia"-ügyben hozott ítéletben [29] kapott

21 – Az „Unió" kifejezés a Berni Egyezmény 1. cikke értelmében értendő, amely szerint „[a]zok az országok, amelyekre ez az Egyezmény alkalmazást nyer, az irodalmi és művészeti művekre vonatkozó szerzői jogok védelme végett Unióban egyesülnek".

22 – Maga a WIPO által kiadott, *Guide de la Convention de Berne pour la protection des œuvres littéraires et artistiques (Acte de Paris 1971)*, Genf, 1978., 117. o.

23 – „Az Egyezmény visszaható hatályú alkalmazásának tilalma" cím alatti 20. cikk.

24 – A 7. cikk (3) bekezdése kimodja, hogy „[e]gyik Szerződő Állam sem köteles alkalmazni ennek az Egyezménynek rendelkezéseit azokra a hangfelvételekre, amelyeket azt megelőzően rögzítettek, hogy ez az Egyezmény az illető állam vonatkozásában hatályba lépett".

25 – Lásd az „Időbeli hatály" cím alatti 22. cikket, amelynek (1) bekezdése a Berni Egyezmény 18. cikkére utal.

26 – Lásd a C-60/98. sz. Butterfly Music ügyben 1999. június 29-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-3939. o.) 23. pontját.

27 – Lásd a fent hivatkozott Butterfly Music ügyben hozott ítélet 19. pontját.

28 – Lásd a fent hivatkozott Butterfly Music ügyben hozott ítélet 20. pontját.

29 – Lásd a 341/87. sz. EMI Electrola ügyben 1989. január 24-én hozott ítéletet (EBHT 1989., 79. o.).

különös hangsúlyt, amelyben a Bíróság a szellemi tulajdonjog védelmére vonatkozó jogszabályok közelítésének elmulasztása tekintetében elfogadta a kereskedelem olyan korlátozásait, amelyek a nemzeti jogszabályok e téren való eltéréseiből erednek. [30]

41. Összegezve, a szóban forgó irányelv 10. cikke (2) bekezdéséből arra lehet következtetni, hogy a meghatározott védelmi idő alkalmazása a közkinccsé vált művek vagy teljesítmények védelmének megújulásához vezet. [31]

42. Azonban ezek a magyarázatok, amelyek azt a kérdést válaszolják meg, hogy a korábban védett, szerzői joggal szomszédos jogok érvényesen feléledhetnek-e, nem oszlatják el a kétséget azon kérdés felől, hogy ezek lehetővé teszik-e azon jogokkal kapcsolatos bizonytalanágok feloldását, amelyek *soha* nem részesültek védelemben.

43. Mindazonáltal hajlok arra, hogy mindkét esetre ugyanazon elbánást kell alkamazni, mégpedig a következőkben kifejtett indokok alapján.

44. Egyrészt a harmonizáció gyorsítására vonatkozó érv semmit nem veszít jelentőségéből a korábban védelemben nem részesített szomszédos jogok tekintetében. Másrészt a 2006/16 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt, a szomszédos jogokat védő – akár nemzeti, akár pedig a 92/100 irányelven [32] alapuló – rendelkezésekre vonatkozó pontosítás releváns, amennyiben a teljesítmények az e rendelkezések alkalmazásához szükséges feltételeket teljesítik.

45. A harmonizációs törekvést illetően megjegyzendő, hogy a közösségi jogalkotó a visszaható hatály tilalma és annak teljes elismerése közötti középutat fogadta el. Olyan kompromisszumos megoldást részesített előnyben, amely értelmében elegendő, ha egy meghatározott mű a 93/98 irányelv átültetésére nyitva álló határidő lejártakor, azaz 1995. július 1-jén [33] egyetlen tagállamban védelemben részesül, ahhoz, hogy az egész Közösségben hatályos határidő legyen rá alkalmazható. [34]

30 – Pontosan ebben az ügyben a Bíróság megengedte egy olyan tagállam jogszabályainak alkalmazását, amely egy hangfelvétel-előállító számára lehetővé tette, hogy jogosultként az egyes zeneműveken fennálló kizárólagos többszörözési és terjesztési jogára hivatkozzon annak érdekében, hogy megtiltsa e tagállamban az ugyanazon zeneműveket tartalmazó hangfelvételek értékesítését, amennyiben ezeket egy olyan másik tagállamból importálták, ahol azokat a jogosult vagy annak engedélyese hozzájárulása nélkül jogszerűen hozták forgalomba, és ahol e hangfelvétel előállítója ezek tekintetében korábban védelemben részesült, amely azonban időközben lejárt (lásd az előző lábjegyzetben hivatkozott Patricia-ügyben hozott ítélet 14. pontját).

31 – Lásd a fent hivatkozott Butterfly Music ügyben hozott ítélet 18. pontját.

32 – A bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i tanácsi irányelv (HL L 346., 61. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 120. o.).

33 – Lásd ezen irányelv 13. cikkének (1) bekezdését.

34 – Lásd Dietz, A., „Die Schutzdauer Richtlinie der EU”, in GRUR Int., 8/9. szám, 1995., 682. o.

46. Következésképpen ezek a művek vagy teljesítmények ismételten jogi védelemben részesülnek azokban a tagállamokban, amelyekben közkinccsé váltak, amennyiben nem váltak közkinccsé a Közösség valamennyi országában. Az irányelv által felállított új védelmi idő úgy értendő, hogy az a szomszédos jogok által védett valamennyi teljesítményre is kiterjed. [35]

47. Továbbá a fent hivatkozott Phil Collins és társai ügyben hozott ítéletben, amely közel egyidejű a 93/98 irányelv elfogadásával, a Bíróság kimondta, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalma egyaránt vonatkozik az irodalmi és előadóművészi teljesítményekre, illetve a szomszédos jogokra vonatkozó nemzeti jogszabályokra, ami *de facto* teljes visszaható hatályuk elismeréséhez vezetett. Ez az ítélet ugyanis azt követeli meg, hogy valamennyi szerzői jog és azzal analóg jog mindig és minden országban a belső jog által biztosított jogokkal azonos bánásmódban részesüljön. [36]

48. Azon jogok megközelítésének módja, amelyek abban az országban, ahol hivatkoznak rájuk (az alapjogvitában a Németországi Szövetségi Köztársaság), soha nem részesültek védelemben, nem változik, mivel másképpen a harmonizációs törekvés meghiúsulna. A közösségi rendelkezések azon alapulnak, hogy a belső piac zavartalan működése érdekében harmonizálni kell a tagállamok jogszabályait, hogy a Közösségen belül egységes védelmi idő érvényesüljön. [37]

49. A jogalkotó tehát megpróbálja egységesíteni ezen jogok védelmi idejét és ezek közkinccsé válásának idejét. Következésképpen, az irányelv szellemével ellentétes lenne, ha a szerzői jogokra vonatkozó nemzeti jogszabályok hatálybalépését megelőző védelem hiánya folytán a művek és a szomszédos jogok nem részesülnének védelemben.

50. Ezt az elgondolást megerősíti a 2006/116 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében azon 92/100 irányelvre tett kifejezett utalás, amely néhány tagállamban újfajta szomszédos jogokat vezetett be. Ezen utalás a 2006/116 irányelv védelmi idejének alkalmazását igyekszik kiterjeszteni a 92/100 irányelv által védett jogokra, beleértve azt az esetet is, amikor azokat a belső jogrendbe nem ültették át. [38] Ebből következően, a Bundesgerichtshof véleményével ellentétben az UrhG szó szerinti értelmezése során nem helyénvaló kizárólag a védelem „feléledéséről" beszélni. [39]

35 – Lásd Maier, P., „L'harmonisation de la durée de protection du droit d'auteur et de certains droits voisins", *Revue du Marché Unique Européen*, 2. szám, 1994., 77. o.

36 – Lásd Dietz, A., i.m., 683. o.

37 – Lásd a 93/98 irányelv (2) preambulumbekezdését és a 2006/116 irányelv (3) preambulumbekezdését.

38 – Katzenberg, P., „§ 64 – Schutzdauer – Allgemeines", in Schricker, G. (szerkesztő), *Urheberrecht Kommentar*, 2. kiadás, München, 1999., 1024. o.; Walter, M., „Schutzdauer-RL – Art. 10", in Walter, M. (szerkesztő), *Europäisches Urheberrecht Kommentar*, Bécs, 2001., 635. o.

39 – Walter, M., i.m., 631. o.

51. Mindamellett, azon lehetőségen kívül, hogy egy mű valamennyi közösségi országban közkinccsé vált, a számos egymást követő irányelv európai egységesítési törekvése egyéb korlátba is ütközik. Jóllehet e korlát nem játszik szerepet az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolásában, a teljesség kedvéért meg kell említeni: a 2006/116 irányelv 5. és 6. cikkében meghatározott szomszédos jogokról van szó, amelyek szabályozása a tagállamok számára fakultatív.

52. A 2006/116 irányelv (19) preambulumbekezdése értelmében a tagállamoknak jogukban áll fenntartani vagy bevezetni egyéb szomszédos jogokat, különösen a közkinccsé vált kritikai és tudományos kiadások tekintetében, [40] illetve a nem eredeti fényképek tekintetében. [41] A tagállamokat azonban egyáltalán nem terheli az a kötelezettség, hogy e jogokat a Közösség egészében biztosítsák, éppen ezért az ezen jogokra való hivatkozásra irányuló valamennyi próbálkozás kudarcra ítéltetett azokban a tagállamokban, amelyek szuverenitásuk gyakorlása során ezeket nem ismerik el. [42]

53. Végül, a 2006/116 irányelv 10. cikkének (3) bekezdése is alátámasztja a visszaható hatály elméletét, amennyiben úgy rendelkezik, hogy „[e]z az irányelv nem érinti az (1) bekezdésében foglalt időpontot megelőzően végzett felhasználási cselekményeket", azaz amelyeket 1995. július 1-je, az ezt megelőző 93/98 irányelv hatálybalépésének időpontja előtt végeztek. Ily módon e bekezdés az általa hivatkozott jogok visszaható hatályú alkalmazását feltételezi. Mindazonáltal a harmadik személyek által jóhiszeműen szerzett jogok védelme érdekében ezek hatályát a hatálybalépését megelőzően bekövetkezett eseményekre korlátozza. Más szóval: amennyiben a szóban forgó 10. cikk (2) bekezdése nem a visszaható hatályt írná elő, úgy az ezt követő bekezdés értelmét vesztené.

54. Összegezve, a fent kifejtett magyarázatokra tekintettel úgy gondolom, hogy a Bundesgerichtshof által feltett első kérdésre igenlő választ kell adni abban az értelemben, hogy a 2006/116 irányelv által előírt védelmi időt a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekre tekintettel, az ugyanezen 10. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, akkor is alkalmazni kell, ha a vitatott teljesítmény soha nem részesült védelemben a védelem igénylése szerinti tagállamban.

B – *A Közösségen kívüli országok állampolgárait mint jogosultakat megillető védelem (második kérdés)*

55. A második kérdést két alkérdésre osztva a kérdéseket előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az, hogy a védelemben részesíteni kért jogok jogosultja valamely Közösségen kívüli ország állampolgára, befolyásolja-e azon két eset értelmezését, amelyekre a 2006/116 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése értelmében valamely teljesítmény védelme alapítható.

40 – Lásd a 2006/116 irányelv 5. cikkét.

41 – Az „egyszerű" fényképeket illetően lásd a 2006/116 irányelv 6. cikkének harmadik mondatát.

42 – Lásd még Katzenberger, P., i.m., 1025. o.

56. Ily módon a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy egyrészt ezen cikk értelmében „nemzeti rendelkezéseknek" minősülnek-e az olyan jogosultakra vonatkozó rendelkezések is, akik valamely Közösségen kívüli ország állampolgárai (a második kérdés a) alpontja), másrészt pedig, hogy amennyiben a jogosult nem valamely közösségi tagállam állampolgára, az ugyanezen 10. cikkben előírt védelmi idő alkalmazandó-e azon teljesítményekre is, amelyek 1995. július 1-jén megfeleltek a védelem 92/100 irányelvben foglalt feltételeinek (a második kérdés b) pontja).

57. Úgy vélem, ezt a két kérdést együttesen kell megvizsgálni, függetlenül attól, hogy mindkettőt külön-külön kell megválaszolni – bár, Bob Dylanről lévén szó, legszívesebben rázendítenék, hogy „the answer is blowing in the wind" [43].

58. Mindazok, akik a jelen eljárásban írásbeli észrevételeket nyújtottak be, úgy gondolták, minden valószínűség szerint a szóban forgó eredeti hangfelvétel-előállítói jogok jogosultjának állampolgárságából kiindulva, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés egészére adandó válasz kiolvasható a 2006/116 irányelvnek a „Védelem harmadik országok vonatkozásában" cím alatti 7. cikkének értelmezéséből.

59. Mindenekelőtt osztom a Bizottság azon véleményét, miszerint különbséget kell tenni a személyi és a tárgyi hatály között.

60. A 2006/116 irányelv 7. cikke a védelmi idők összehasonlításának elvét rögzíti. Azon művek esetében, amelyeknek a Berni Egyezmény értelmében vett származási országa harmadik ország, és amelyeknek szerzője nem közösségi állampolgár ((1) bekezdés), a védelmi idő legkésőbb a származási ország védelmi idejének megszűnésekor megszűnik, anélkül hogy ez az idő ugyanezen irányelvben meghatározott időt meghaladná.

61. Ugyanezen cikk (2) bekezdése a szomszédos jogokra hivatkozik, az előző bekezdéshez hasonló elvet felállítva. [44] Mivel „olyan jogosultak[at említ], akik nem a Közösség valamely tagállamának állampolgárai", ez a rendelkezés a 2006/116 irányelv személyi hatályára vonatkozó rendelkezések közé tartozik. Mivel azonban a biztosított védelmi időt a tagállamok által nyújtott ezen védelem biztosításától teszi függővé, azon kétoldalú és többoldalú nemzetközi jog, vagyis különösen a Római Egyezmény, a hangfelvétel-egyezmény, a WPPT és a TRIPs Megállapodás kerül előtérbe, [45] amely kötelező érvényű azon tagállamra nézve, amelyben a védelmet kérik.

43 – „Blowin' in the wind" (© 1962 Warner Bros. Inc.) bizonyára az énekes-dalszerző egyik legismertebb dala, amely a vitatott hanghordozók között található hosszanjátszó lemez címét is adja.

44 – Mayer, P., i.m., 75. o.

45 – Walter, M., i.m., 608. o.

62. Következésképpen valamennyi konkrét esetben azon tagállam nemzeti bíróságának a feladata, amelyben a szomszédos jogokat gyakorolni szándékozzák, hogy állást foglaljon az ezen tagállam által aláírt nemzetközi szerződések alapján mind a külföldiek védelmével, mind a védelmi idő számításával kapcsolatban.

63. Másrészt a 10. cikk, eltekintve attól, hogy a 2006/116 irányelv időbeli hatályára vonatkozik, ezen irányelv tárgyi hatályára vonatkozó leírást is tartalmaz.

64. Amint a Bizottság hangsúlyozza, jóllehet a 2006/116 irányelv 10. cikke az „Időbeli hatály" címszó alatt található, ezek a rendelkezések a védelem *tárgyára* összpontosítanak, nem pedig a jogosult állampolgárságára, és kiterjednek „minden olyan műre vagy teljesítményre", amelyek 1995. július 1-jén legalább egy tagállamban védelemben részesültek a szerzői jogra vonatkozó nemzeti jogrendnek megfelelően (az a) kérdést illetően), vagy a 92/100 irányelv értelmében (a b) kérdést illetően).

65. A 2006/116 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének alkalmazása szempontjából arra lehet következtetni (a második kérdés a) pontja), hogy a szerzői és szomszédos jogok által felölelt valamennyi vonatkozó nemzeti anyagi jogi rendelkezésre hivatkozik, azok sajátosságaival együtt, beleértve a releváns nemzetközi, többoldalú és kétoldalú szerződéseket. [46] A nemzeti bíróság feladata tehát annak vizsgálata, hogy az adott teljesítmény, a jelen ügyben Bob Dylan vitatott felvételei, kielégíti-e a nemzeti joga által támasztott feltételeket. Amennyiben erre a teljesítményre egy másik tagállam törvénye vonatkozik, úgy azon állam bíróságának, amelyben a védelmet kérik, a külföldi jogrendet saját eljárási szabályai külföldi jogok bizonyítására vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kell megvizsgálnia. A fent hivatkozott 10. cikk (2) bekezdésének első fordulata tehát nem a Közösségen kívüli országok állampolgárait megillető védelemre vonatkozó nemzeti rendelkezésekre hivatkozik.

66. Összefoglalva, azt javasolom, hogy a második kérdés a) pontjára akként kell válaszolni, hogy nem minősülnek a 2006/116 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerinti „nemzeti rendelkezéseknek" a tagállamok olyan jogosultak védelmére vonatkozó rendelkezései, akik nem valamely közösségi tagállam állampolgárai.

67. A második kérdés b) pontját illetően emlékeztetni kell arra, hogy ebben az esetben a 92/100/EK irányelv csakis akkor eredeztet jogot, ha tartalmát a meghatározott időpontban még nem ültették át a nemzeti jogba. [47] Azon állam bíróságának, amelyben a védelmet igénylik, meg kell vizsgálnia, hogy ezek a jogok a saját nemzeti jogszabályai vagy

46 – Walter, M., i.m., 632. o.
47 – Lásd a jelen indítvány 47. pontját.

egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak-e, és amennyiben nem, meg kell határoznia, hogy a 92/100 irányelv fényében helye van-e a védelem kiterjesztésének.

68. Ugyanakkor a védelem egy Közösségen kívüli ország állampolgára tekintetében történő alkalmazásának meghatározása során figyelembe kell venni a 2006/116 irányelv 7. cikkének (2) bekezdését a már kifejtett értelmezés szerint.

69. Ebben az összefüggésben már hangsúlyoztam a közösségi jog és a nemzetközi szerződések közötti szükségszerű összefüggést. Mindezek közül kiemelkedik különösen a TRIPs Megállapodás, pontosabban e Megállapodás 14. cikkének (2) bekezdése, az (5) bekezdésével összefüggésben, amely a hangfelvételgyártókat megillető jogokra legalább 50 éves védelmi időt állapít meg. A Római Egyezmény 10. cikkével való hasonlatossága miatt e két cikket módszeresen kell értelmezni. [48]

70. Ugyanígy figyelmeztetni kell a nemzeti bíróságot a különböző nemzetközi szerződések közötti bonyolult viszonyra, illetve a bennük rejlő átfedésekre. Így példaképpen a TRIPs Megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy „[a]z e Megállapodás I–IV. részeiben foglaltak semmiben sem csorbítják a tagoknak egymással szemben […] a Berni Egyezmény, a Római Egyezmény […] alapján fennálló kötelezettségeit”, amit akként kell érteni, hogy a nemzetközi kötelezettségek, amelyeket a szerződő államok egymás között vagy harmadik országokkal kötöttek, más egyezményekkel összhangban érvényben maradnak. [49]

71. Továbbá, amint azt a Bizottság helyesen megjegyzi, a nem olyan régi ítélkezési gyakorlat értelmében [50] a TRIPs Megállapodásnak a szomszédos jogok terén való alkalmazhatósága felől nincs kétség, mivel a Közösség olyan hatáskörökkel rendelkezik, amelyeket már gyakorolt is, amint azt a 2001/29 és a 92/100 irányelvek mutatják.

72. Végeredményben úgy vélem, hogy a második kérdés b) pontját akként kell megválaszolni, hogy a nemzeti bíróság feladata, hogy a 2006/116 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének és a jogrendjét érintő nemzetközi szerződéseknek megfelelően megvizsgálja, hogy az említett irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében az olyan teljesítményekre előírt védelmi idő, amelyek 1995. július 1-jén megfeleltek a 92/100 irányelvben foglalt védelmi feltételeknek, irányadó-e olyan jogosultak tekintetében, akik nem valamely közösségi tagállam állampolgárai.

48 – Lásd Füller, J. T., „Artikel 14 – Ausübende Künstler”, in Busche, J. és Stoll, J.-T. (szerkesztők), *TRIPs – Internationales und europäisches Rechts des geistigen Eigentums*, Köln, 2007., 271. o.

49 – Lásd Wager, H., „Substantive Copyright Law in TRIPS”, in Cohen Jehoram, H., Keuchenius, P. és Brownlee, L. M. (szerkesztők), *Trade-related Aspects of Copyright*, Kluwer, Deventer, 1996., 36. o.

50 – Lásd a C-431/05. sz. Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos ügyben 2007. szeptember 11-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-7001. o.) 32–39. pontját.

VI – Végkövetkeztetések

73. A fent kifejtettekre tekintettel azt indítványozom a Bíróságnak, hogy a Bundesgerichtshof által előzetes döntéshozatal céljából előterjesztett kérdéseket a következőképpen válaszolja meg:

„1) A szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló, 2006. december 12-i 2006/116/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által előírt védelmi időt a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekre tekintettel, az ugyanezen 10. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, akkor is alkalmazni kell, ha a vitatott teljesítmény soha nem részesült védelemben a védelem igénylése szerinti tagállamban.

2) Nem minősülnek a 2006/116 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerinti »nemzeti rendelkezéseknek« a tagállamok olyan jogosultak védelmére vonatkozó rendelkezései, akik nem valamely közösségi tagállam állampolgárai.

3) A nemzeti bíróság feladata, hogy a 2006/116 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének és a jogrendjét érintő nemzetközi szerződéseknek megfelelően megvizsgálja, hogy az említett irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében az olyan teljesítményekre előírt védelmi idő, amelyek 1995. július 1-jén megfeleltek a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelvben foglalt védelmi feltételeknek, irányadó-e olyan jogosultak tekintetében, akik nem valamely közösségi tagállam állampolgárai.”